

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **M. A. S.**, narozený dne X, případně dne Y
státní příslušnost Egyptská arabská republika
zajištěn v X

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2024, č. j. KRPA-340789-20/ČJ-2024-000022-MIG,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), o 23 dnů. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2024, č. j. KRPA-340789-7/ČJ-2024-000022-MIG, byla stanovena doba zajištění v délce 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že je nezletilý. Žalobce poukázal na fotokopii rodného listu a občanského průkazu, které se mu po dařilo získat. Originály jsou u jeho příbuzných v Egyptě, kteří mu je zaslali prostřednictvím strýce, který je v Německu. Žalobce nemohl tyto dokumenty předložit dříve, neboť je ještě neměl. Strýc mu je zaslal až po vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění. Oba dokumenty nicméně prokazují, že žalobce se narodil dne X, a je tudíž nezletilý.
3. Žalobce uváděl dříve jiné datum narození, protože se bál a nerozuměl přesně všemu, co se kolem něj děje. Bál se, že by ho jako nezletilého v Evropě nepřijali. V Bulharsku byl totiž žalobce přinucen uvést takové datum narození, aby byl považován za zletilého. Proto ho později použil i v České republice (dále jen „ČR“), protože si myslel, že to tak musí být. Až po poradě s právníkem v ČR zjistil, že má jako nezletilý právo na zvláštní zacházení, a proto uvádí nyní svůj skutečný věk. Žalobce uznává, že při zajištění svůj skutečný věk neuvedl. V rámci pohovoru v řízení o předání do Bulharska vedeném Ministerstvem vnitra, Odborem azylové a migrační politiky, dne 15. 11. 2024 již uvedl správné datum narození.
4. Žalobce má za to, že jde o informaci, kterou si měl žalovaný v rámci řízení o zajištění před vydáním napadeného rozhodnutí zjistit a ověřit. Žalovaný správní orgán je při aplikaci ustanovení zákona o pobytu cizinců a nařízení Dublin III povinen dbát základních zásad správního řízení vyjádřených v § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy zjistit stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech se rozhoduje. Žalovaný tak měl zjistit, že žalobce je nezletilou osobou bez doprovodu. Tuto informaci mohl získat od Ministerstvem vnitra, kterému je známa minimálně od 15. 11. 2024. Správní orgány spolupracují, není proto důvod, aby si žalovaný informaci neobstaral. Žalovaný tedy byl povinen vzít v potaz tvrzení žalobce o své nezletilosti a postupovat v souladu s § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, minimálně měl zahájit úkony ke zjištění věku nezletilého cizince. Nic takového ovšem neučinil, porušil tedy zásady správního řízení.
5. Žalobce upozornil, že neexistuje jakýkoli důvod se domnívat, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Jeho zajištění pak v žádném případě není v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Žalovaný se touto úvahou ani nezabýval. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné.
6. Žalobce dále upozornil na judikatorní závěry, podle kterých pokud zachycená osoba tvrdí, že je nezletilá, a toto tvrzení není v přímém rozporu s fyzickým stavem takové osoby, není důvod s ní jako s osobou nezletilou nenakládat a neposkytnout ji tomu odpovídající ochranu. V pochybnostech o tom, zda se skutečně jedná či nejedná o

nezletilého, je třeba usoudit ve prospěch nezletilosti (nález Ústavního soudu ze dne 7. 7. 2021, sp. zn. II. ÚS 482/21, bod 58).

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel zejména z údajů uvedených samotným žalobcem, které sdělil při podání vysvětlení za účasti tlumočníka. Protokol jako správný podepsal. Datum narození dne Y žalobce uvedl též při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v Bulharsku. O změně údajů žalobce žalovaného neinformoval, žalovaný tuto informaci neobdržel ani od Ministerstva vnitra. Žalovaný neměl žádný důvod o věku žalobce pochybovat. Žalobce připustil, že tvrzení o věku změnil až po poradě s právníkem, když zjistil, že jako nezletilý by měl nárok na zvláštní zacházení. Podle názoru žalovaného nelze považovat fotokopie dokladů za důkaz prokazující věk žalobce.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 29. 10. 2024 byl žalobce hlídkou Policie ČR na Hlavním Nádraží Praha vyzván k prokázání totožnosti (v dokumentech německých orgánů je datum narození Y). Na výzvu reagoval vydáním dokumentu německého zamítnutí vstupu. Po provedení lustrace byl cizinec zajištěn, dne 30. 10. 2024 s ním byl sepsán za účasti tlumočníka do arabského jazyka protokol o podání vysvětlení. Cizinec uvedl, že do Evropy přicestoval, jako migrant dne 12. 10. 2024, konkrétně na území Bulharska, kde podal žádost o mezinárodní ochranu. Cizinec při podání vysvětlení uvedl, že se narodil dne Y, popsal, že hranice do schengenského prostoru přešel za pomoci převaděčů mimo hraniční přechod z Turecka do Bulharska. V Bulharsku byl kontrolován policií, byly mu sejmuty otisky prstů a byl převezen do kempu. Byly mu odebrány cestovní doklady. V prvním kempu byl asi dvanáct dnů, ve druhém tři dny, pak odešel a pomocí převaděčů se dostal přes Srbsko, Maďarsko až do Rakouska, pak cestoval přes Česko do Německa. V Německu mu policie vzala otisky a byl odvezen na vlak zpět do Česka. V den zajištění chtěl jet z Prahy do Rakouska. Nemá žádné finance, ani adresu, na které by se zde mohl zdržovat. Je svobodný, bezdětný a zdravý. Rodinu má v Egyptě, pouze v Německu žije jeho strýc. Žádné vazby k ČR nemá. V Egyptě ani v Bulharsku mu nic nehrozí. Z vlasti odešel kvůli špatně placené práci. Do Bulharska se mu nechce, chtěl by raději do Rakouska.
9. Byla zjištěna shoda v systému Eurodac - záznam ze dne 14. 10. 2024, místo podání Pastrogor Bulharsko.
10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že cizinec jako žadatel o mezinárodní ochranu v Bulharsku byl povinen pobývat na území Bulharska do rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Cizinec odcestoval za pomoci převaděčů do Německa, kam mu byl odepřen vstup. Do Česka přicestoval 29. 10. 2024 bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. Z jednání cizince je zde patrné, že cizinec nehodlá dodržovat či respektovat nařízení úřadů. Cizinec by se měl zdržovat na území Bulharska, kde je s ním bylo vedeno řízení o mezinárodní ochranu, Bulharsko je za cizince zodpovědné. Cizinec tak neskýtá záruku, že v budoucnu bude respektovat platné právní předpisy. Z jednání a vyjádření cizince nevyplývá, že by měl snahu svůj pobyt napravit či se vrátit do domovské země. Správní orgán vzal v úvahu, že cizinec je na území ČR bez oprávnění

k pobytu a není zde oprávněn pobývat ani cestovat. U cizince nelze užít mírnějších opatření. Cizinec zde pobýval bez platného oprávnění k pobytu, bez platného cestovního dokladu. Jeho neoprávněný pobyt byl zjištěn policejní činností. Pokud by se tak nestalo, cizinec by ve svém neoprávněném pobytu pokračoval. Je na místě ho zajistit a předat na území státu, který dle úmluv je za cizince zodpovědný. Správní orgán posuzoval při svém rozhodování otázku, zda existuje reálný předpoklad předání cizince na území Bulharska. V tomto případě zohlednil veškeré cizincem uvedené skutečnosti a podkladové materiály a vyslovil závěr, že reálný předpoklad předání cizince je naplněn, neboť dle čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Dublin III je členský stát příslušný podle tohoto nařízení povinen přijmout zpět státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jejíž žádost zamítl, a která učinila žádost v jiném členském státě, nebo která se nachází na území jiného členského státu bez povolení k pobytu. Skutečnost, že cizinec podal žádost v jiném členském státě, dosvědčuje zejména shoda v evidenci Eurodac. Cizinec si je svého neoprávněného pobytu vědom. Nemá tu hlášené žádné ubytování či doručovací adresu. V ČR také nemá žádný druh pobytu. S jeho osobou není vedeno žádné řízení, které by ho opravňovalo k pobytu na území ČR.

11. Rozhodnutím ze dne 30. 10. 2024 byla stanovena doba trvání zajištění na dobu 30 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání. Příslušný správní orgán je v této věci povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci předání, aby bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění. O přijetí cizince musí rozhodnout státní orgán Bulharska. Příslušný správní orgán, který je žádá o převzetí cizince, je povinen podat žádost o převzetí nebo přijetí zpět do jednoho měsíce, přičemž požádá dožadovaný stát o urychlenou odpověď. Dožadovaný stát je oprávněn provádět úkony k ověření, zda je příslušný k řízení o azylu, přičemž odpověď na žádost dožadovaného členského státu musí být učiněna do dvou týdnů. Po této lhůtě nebo kladné odpovědi orgánu Bulharska, je příslušný správní orgán povinen dle nařízení Dublin III přemístit osobu do dožadujícího členského státu, jakmile je to možné, nejpozději do šesti týdnů od implicitního nebo explicitního vyhovění žádosti o převzetí či přijetí dotčené osoby zpět ze strany jiného členského státu nebo od okamžiku, kdy skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 27 odst. 3 citovaného nařízení. Dále bylo při stanovení doby zajištění přihlédnuto k případné časové potřebě pro obstarání potřebných přepravních dokladů, komunikaci s dotčeným státem a zabezpečení policejní eskorty k místu předání cizince. Ve vztahu k čl. 3 odst. 2 nařízení Dublin III správní orgán hodnotil otázku, zda v Bulharsku neexistují systémové nedostatky v azylovém řízení a shledal, že nikoli.
12. Žaloba proti rozhodnutí o zajištění žalobce byla zamítnuta zdejším soudem – rozsudkem ze dne 2. 12. 2024, č. j. 19 A 55/2024-16.
13. Napadeným rozhodnutím ze dne 26. 11. 2024 došlo k prodloužení doby zajištění žalobce o 23 dní, neboť podle oznámení o průběhu řízení podle nařízení Dublin III Bulharská republika přijala dne 8. 11. 2024 svoji odpovědnost a zaslala souhlas s přijetím cizince zpět. ČR má v souladu s uvedeným nařízením 6 týdnů na realizaci předání cizince do odpovědného členského státu, tj. do 20. 12. 2024. V nejbližší době bude cizinci předáno rozhodnutí, které určí odpovědný členský stát dle nařízení Dublin III. Cizinec má 15 dní na podání žaloby proti danému rozhodnutí. Po uplynutí této doby bude teprve možné realizovat jeho předání do odpovědného členského státu.

14. Podle úředního záznamu ze dne 5. 12. 2024 tohoto dne předal sociální pracovník na cizineckou policii v Zařízení pro zajištění cizinců Balková kopii listin, kdy se mělo jednat o kopii rodného listu cizince, v této listině mělo být uvedeno správné datum narození, tj. dne X.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
16. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.*
18. Podle § 129 odst. 4 zákona o pobytu cizinců *policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo sousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.*
19. Podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.*
20. Žalobce předně namítal, že žalovaný měl zjistit, že je nezletilý, skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně.
21. Soud konstatuje, že žalobce při podání vysvětlení za účasti tlumočníka jednoznačně uvedl své datum narození, podle kterého je žalobce dospělý. Stejně datum narození žalobce

uvedl i německým správním orgánům, když žalobci odepřely vstup na území Německa. Žalovaný neměl žádné indicie, aby blíže po pravém věku žalobce pátral, žádné pochybnosti nevznikly. Žalovaný mohl důvodně vycházet z pravdivosti údajů uváděných žalobcem, neměl žádný důvod sdělené údaje ověřovat u jiných správních orgánů. Soud zdůrazňuje i krátké období, kdy podle žalobce bylo možné tyto informace zjistit, když Ministerstvu vnitra je měl sdělit dne 15. 11. 2024, napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 26. 11. 2024. Žalobce též neuvádí, co mu bránilo tvrzení o své nezletilosti sdělit přímo žalovanému.

22. Odlišně by bylo nutno postupovat za situace, pokud by žalobce žalovanému své datum narození neuvedl vůbec, pokud by tvrzený věk žalobce zjevně neodpovídal jeho vzhledu, případně kdyby tvrzení ohledně věku byla rozporná či v nesouladu s dalšími podklady. Pak by byla nutná aktivita správního orgánu za účelem objasnění zletilosti žalobce. Obdobně srovnej závěry Nejvyššího správního soudu ve vztahu k okolnostem nasvědčujícím zranitelnosti zajištěného cizince v rozsudku ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 Azs 193/2019-48, bod 27.
23. Pochybnosti o věku žalobce vznikly v projednávaném případě až dne 5. 12. 2024, kdy předal sociální pracovník na cizineckou policii v Zařízení pro zajištění cizinců Balková kopii listin, kdy se mělo jednat o kopii rodného listu cizince (a zřejmě občanského průkazu – pozn. soudu), v těchto dokumentech mělo být uvedeno správné datum narození, tj. dne Y.
24. Soud se dále zabýval otázkou, zda v situaci, kdy nyní vznikly pochybnosti o věku žalobce, bylo na místě napadené rozhodnutí zrušit a ukončit zajištění žalobce.
25. Soud předně zdůrazňuje, že žádné vady v postupu žalovaného neshledal. Možnost, že je žalobce nezletilý pak sama o sobě nevylučuje jeho zajištění. V případě zajištění nezletilého cizince bez doprovodu jsou však dány přísnější podmínky v souladu s § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění nepředchází správní řízení (§ 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců), soud tak nemůže zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k postupu podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců (ke zjištění věku cizince a posouzení podmínek pro zajištění cizince jako nezletilého). Zároveň žalobce, který dle svého vyjádření již využil právní pomoci, v žalobě neuvádí žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by podmínky v zajištění nebyly pro jeho osobu vhodné. Soud též přihlédl ke krátké době, o kterou bylo zajištění žalobce prodlouženo.
26. Soud nicméně obiter dictum podotýká, že při dalším rozhodnutí ve věci zajištění žalobce je nutno se s tvrzením o nezletilosti žalobce vypořádat, vyjádřit se k listinám předloženým žalobcem, objasnit, jaký je skutečný věk žalobce, pokud správní orgán uzavře, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, bude nutné posoudit podmínky pro zajištění takové osoby v souladu s § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. V tomto ohledu lze využít informace, které žalobce poskytl v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany, lze posoudit předložené dokumenty, zda odpovídají dokumentům vydávaným egyptskými úřady, či dotázat se na věk žalobce bulharské strany (když žalobce uvádí, že mu cestovní pas byl odebrán právě v Bulharsku při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany). Soud též dodává, že otázka věku cizince by měla být vyjasněna co nejdříve, aby tato skutečnost mohla být zohledněna při dalším rozhodování o žalobci a aby podmínky zajištění byly případně přizpůsobeny skutečnosti, že jde o nezletilou osobu.

27. Pokud žalobce namítal, že v pochybnostech o tom, zda se skutečně jedná či nejedná o nezletilého, je třeba usoudit ve prospěch nezletilosti, soud upřesňuje, že poslední věta § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců zní: „*Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.*“ Ve věci cizince doposud k žádnému procesu zjišťování věku dojít nemohlo, protože žalobce doposud tvrdil, že je zletilý a o této otázce nevznikly žádné pochybnosti. V případě odkazovaném žalobcem (sp. zn. II. ÚS 482/21, bod 58) naopak cizinec od počátku tvrdil, že je mu 16 let, Ústavní soud pak shledal pochybení správních orgánů právě při procesu určení věku, kdy je třeba zohlednit nejlepší zájem dítěte a právo dítěte vyjadřovat se ve všech záležitostech, které se jej dotýkají (čl. 3 odst. 1 a čl. 12 Úmluvy o právech dítěte), čemuž odpovídá přítomnost tlumočníka i zástupce během celého procesu určení věku, seznámení dotčené osoby s výsledky určení věku a umožnění jí se k těmto výsledkům vyjádřit. Tento náález je tak relevantní spíše pro další postup ve věci žalobce.
28. Soud neshledal důvod pro doplnění dokazování kopií rodného listu a občanského průkazu žalobce, neboť tyto listiny jsou již součástí správního spisu.
29. Soud tedy se shora uvedených důvodů neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. ledna 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.